

Alina Naruszewicz-Duchlińska

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6214-5454>

Portal internetowy jako przestrzeń publiczna i prywatna

A website as a public and private space

Po wpisaniu w Google hasła *internet jako przestrzeń* wyszukiwarka automatycznie dodaje rozwinięcie *publiczna*¹. Przestrzeń publiczna², czyli miejsce wspólne³, dostępne dla każdego zainteresowanego, zwykle bez konieczności ponoszenia za to opłat, w przeciwieństwie do przestrzeni prywatnej, której właściciel decyduje, kto oprócz niego może być jej użytkownikiem. Jedną z form przestrzeni internetowej, publicznej i prywatnej jednocześnie, jest portal, czyli: „witryna mająca stanowić *bramę* do sieci WWW, zawierająca zwykle wyszukiwarkę, hiperodnośniki do innych witryn (posegregowane tematycznie); często także najnowsze wiadomości ze świata i inne usługi oferowane bezpłatnie”⁴.

Słowo *portal* ma proveniencję łacińską – pochodzi od rzeczownika *portale*, czyli ‘brama’ (Pakosz, Sobol, Szkiłdź, Szkiłdź, Zagrodzka, 1991: 684) i oznaczało kiedyś głównie „ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramienie otworu wejściowego kościoła, pałacu, kamienicy itp., potocznie także: wejście (...)” (ibidem). Obecnie jego znaczenie się zróżnicowało. „Wielki słownik języka polskiego” definiuje portal jako:

¹ Pojawiają się głosy, że, m.in. ze względu na zagrożenie wiążące się z cyberprzestępczością oraz innymi negatywnymi zjawiskami (hejt i trolling), internet powinien być oficjalnie uznany za przestrzeń publiczną: „najrozsądniejszym rozwiązaniem w tej sytuacji byłoby uznanie zarówno przez ustawodawcę, jak i przez linię orzeczniczą, że Internet jako powszechnie dostępna przestrzeń wirtualna powinien być zawsze traktowany jako przestrzeń publiczna – w takim układzie możliwe byłoby sankcjonowanie osób działających w przestrzeni wirtualnej w sposób, w jaki jest to przewidziane w poszczególnych ustawach” (Leśniewska, 2023: 22).

² O postrzeganiu przestrzeni prywatnej i publicznej z interdyscyplinarnego punktu widzenia zob. Drozdowski, Krajewski, 2007.

³ „Internet stanowiący przestrzeń społeczną może być rozpatrywany w kategoriach dobra wspólnego [...]. Wielu użytkowników, tak jak technolity, czy też twórcy wolnego oprogramowania, działa na jego rzecz. [...] tak jak w życiu codziennym, również w internecie dochodzi do sytuacji, gdy pojawiają się osoby, które chcą korzystać z dobra wspólnego nie wnosząc nic w zamian lub też wręcz użytkują je w niewłaściwy sposób, prowadząc do zakłóceń w sprawnym funkcjonowaniu sieci” (Olcoń-Kubicka, 2010: 135).

Analogiczne zjawiska występują w rzeczywistej przestrzeni wspólnej – niektórzy użytkownicy dbają o zachowanie jej w dobrym stanie, inni wręcz przeciwnie. Takie same postawy występują w odniesieniu do internetowych wspólnych płaszczyzn komunikacyjnych.

⁴ <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/3960711/portal-internetowy.html>, dostęp: 25.09.2023.

- 1) element dekoracyjny – „zdobne obramowanie drzwi, zwykle bogato rzeźbione, występujące w okazałych budowlach, zwłaszcza kościołach, zamkach, zabytkowych kamienicach”;
- 2) otwór „ozdobnie obramowany otwór wejściowy znajdujący się w okazałych budowlach, zwłaszcza kościołach, zamkach, zabytkowych kamienicach”;
- 3) magiczne przejście „miejsce, którym można przedostać się do innego wymiaru w przestrzeni i/lub w czasie”;
- 4) w Internecie „serwis dostępny w Internecie, zawierający odesłania do stron zawierających różnorodne treści, a ponadto oferujący usługi takie jak konta pocztowe, czaty, forum dyskusyjne, wyszukiwarka informacji” (Żmigrodzki, 2023).

Odnosząc się do etymologii słowa *portal* i jego pierwotnego znaczenia można stwierdzić, że portal jest elementem architektury internetu, który, sam pozostając przestrzenią⁵, inne przestrzenie łączy, ułatwiając przemieszczanie się pomiędzy nimi, albo – jeśli zostanie zamknięty – odcinając drogę.

Portal funkcjonuje jako miejsce⁶ i tak jest traktowany przez internautów. Ma cechy przestrzeni publicznej (z punktu widzenia użytkowników, którzy z portalu korzystają), ale też i prywatnej (z punktu widzenia właściciela, który portal tworzy i udostępnia), co chciałabym w tym tekście omówić na podstawie jakościowej analizy zawartości postów użytkowników jednego z portali oraz wniosków płynących z własnych doświadczeń w korzystaniu z portali i wieloletnim tworzeniu jednego z nich. Wybraną problematykę przedstawiam więc z dwóch perspektyw – osoby analizującej (medio)lingwistycznie komunikaty internautów a także użytkowniczkę różnych portali i kreatorkę jednego z nich. Od 2012 r. prowadzę wolontaryjnie mały serwis⁷ internetowy poświęcony genezie nazwisk⁸. Można go określić jako portal tematyczny, lub, synonimicznie, jako wortal, czyli „portal internetowy zawierający informacje i materiały tylko z jednej

⁵ „Internet, w odróżnieniu od tradycyjnych mediów, współtworzy inne, nowe wymiary rzeczywistości, redefiniując ludzki sposób myślenia o przestrzeni i o tym, co ludzie uważają za prawdziwe i realne. W społeczeństwie silne jest przekonanie, że cyberprzestrzeń, jak żadne inne medium kompresuje czas i przestrzeń.” (Kuzior, Janczyk, 2016: 255).

⁶ Do umieszczenia portalu w sieci niezbędne jest posiadanie przez niego unikalnego adresu internetowego: „takie miejsce jest pewną częścią przestrzeni, efektem jej zawłaszczenia przez człowieka. [...] adresy internetowe wskazują właśnie na takie wykrojone i nazwane przez człowieka – firmę, instytucje itd. – konkretne cybermiejsce w cyberprzestrzeni” (Nowakowska-Kutra, 2010: 40).

⁷ W artykule traktuję określenia *portal* i *serwis tematyczny/WWW* jako synonimy, posługując się nimi wymiennie.

⁸ Serwis jest dostępny pod adresem: <http://genezanazwisk.pl/>.

diedziny” (Żmigrodzki 2023). W omawianym przypadku jest to onomastyka, głównie antroponimia, choć hasła zawierają też odnośniki do nazw miejscowych.

Źródło badanego materiału stanowią kierowane do mnie (jako autorki i właścicielki strony) listy elektroniczne, przeważnie zawierające prośby⁹ o przedstawienie etymologii danego nazwiska. Odpowiadam na nie mailowo oraz (po pozbawieniu danych osobowych i innych prywatnych elementów postu) zamieszczam odpowiedzi w portalu, gdzie są publicznie dostępne jako kolejne składowe udostępnianej i sukcesywnie rozbudowywanej bazy etymologii i motywacji nazwisk. Łącznie ekscerpcji poddałam 2023 posty, które otrzymałam od początku sierpnia 2012 r. do początku września 2023 roku.

W analizowanym materiale na postrzeganie portalu jako przestrzeni wskazują m.in. sformułowania używane w odniesieniu do pobytu na stronie WWW, nie tylko korzystania z niej jak z rzeczy, odpowiednika książki na dany temat itd., np. „Zwracam się do Pani z pytaniem o genezę nazwiska X. Od pewnego czasu jestem bywalcem¹⁰ stron genealogicznych...”, „Z dużym zainteresowaniem zwiedzałem dziś Pani stronę”, „Noszę nietypowe nazwisko X, o ile wiem w Polsce to nazwisko nosi/nosiła tylko moja rodzina [...]. Nie znalazłam go także w żadnej wyszukiwarce genealogicznej, w google, ani w żadnym innym miejscu”. Odnotowano także nawiązania do wędrówek internetowych – intencjonalnych, skoncentrowanych na osiągnięciu konkretnego celu (w omawianych przypadkach poznaniu genezy wybranego nazwiska), np. „[...] dzięki przeszukiwaniu czeluści Internetu bardzo szybko trafiłem na tę stronę”, „Szukam w wielu miejscach i nigdzie nie mogę trafić na cokolwiek więcej niż pochodzenie od wyrazu...” lub losowych peregrynacji, np. „trafiłam na Pani stronę całkowitym przypadkiem, szukając korzeni, które niestety w mojej rodzinie gdzieś przepadły...”, „Przypadkiem znalazłem się na tej stronie i zaciekawiony korzystam z okazji, by poprosić o garść informacji na temat pochodzenia mojego nazwiska”.

Portal jest traktowany jako rodzaj ogólnodostępnej publicznej przestrzeni, ale ma ona niebywale trudne zadanie, tzn. powinna spełniać rozliczne, różnorodne i precyzyjne wobec niej wymagania. Być uniwersalna i indywidualna – interesować wszystkich i być

⁹ Internetowe prośby odbiegają pod wieloma względami od konwencji gatunkowych i pragmatycznych przyjętych w bezpośrednich interakcjach, więcej na ten temat zob. Naruszewicz-Duchlińska, 2014.

¹⁰ Cytaty przytaczam z zachowaniem oryginalnej pisowni i interpunkcji, podkreślenia pochodzą ode mnie.

społecznie użyteczna, oferując przy tym ściśle spersonalizowane, interesujące użytkowników treści, aby nie rozczarować bywalców i incydentalnych odwiedzających.

Przede wszystkim jest to **przestrzeń informacji**¹¹. Wynika to *ex definitione* z podstawowej funkcji portali tematycznych, czyli udostępniania i upowszechniania wiadomości z określonego zakresu a także, ewentualnie, możliwości przekazania/wymiany opinii o nich¹². Portal stanowi odpowiednik punktu informacyjnego lub specjalistycznej biblioteki, zwykle bezpłatnie będących do dyspozycji zainteresowanych danym zagadnieniem osób. Korzystając z internetu oczekują one, analogicznie jak w punkcie informacyjnym czy bibliotece *offline*, że uzyskają poszukiwane wiadomości przy pomocy profesjonalnej obsługi.

Przypuszczalnie stanowi to jeden z czynników wpływających na to, że wobec portali stosuje się niekiedy model oceny typowy dla „recenzowania” usług komercyjnych. Internauta przyzwyczajony jako użytkownik serwisów zakupowych do tego, że jego opinia jest pożądana, odgrywa rolę konsumenta. Dzieli się pozytywnymi wrażeniami, np.

„Zacznę może od tego, że pomysł na stronę bardzo ciekawy. Już dobrych kilka lat temu szukałem w internecie informacji na temat genezy mojego nazwiska, jak i możliwych wzmianek na jego temat, ale niestety nie ma w sieci gdzie można było uzyskać takie informacje było na tamte czasy jak na lekarstwo. Zresztą teraz jest podobnie, więc tym bardziej chylę czoła przed Pani inicjatywą związaną z założeniem tego portalu”,

ale też nie ma problemu z werbalizacją życzeń i okazaniem niezadowolenia, jeśli nie zostaną one (najlepiej szybko i zgodnie z osobistymi preferencjami) zrealizowane. Krytyka jest wyrażana wprost albo pośrednio, mniej lub bardziej kategorycznie, np. „Ze zdziwieniem oraz smutkiem przyjąłem informację, iż wyszukiwarka na Pani stronie nie odnalazła żadnego z moich nazwisk :-(”, „Niestety w serwisie nie znalazłem nic wartościowego na temat nazwiska X...” „Z wielką nadzieją znalazłem Pani stronę, jednak okazało się, że nadal nie mogę znaleźć odpowiedzi na pochodzenie (sic!) nazwiska [...]. Domyślam się, że gdyby miała Pani wiedzę to odpowiednie informacje byłyby na stronie”.

Jak można zakładać na podstawie obserwacji komunikacji internetowej, sama obecność działającego serwisu WWW w sieci jest wystarczającym powodem, by go

¹¹ „Niewątpliwie w grupie nowych dóbr wspólnych kluczową rolę odgrywają dobra informacyjne występujące w przestrzeni internetu (tzw. *information commons*)” (Hofmokr, 2009: 6).

¹² Internet „daje wiele możliwości wymiany myśli i dyskusji, a nie tylko informowania publiczności. Taka dyskusja może być prowadzona przez wszystkich, jedynym warunkiem jest posiadanie podłączenia do internetu” (Ochman, 2015: 164).

oceniać, niezależnie od tego, czy ma się stosowne kompetencje, czyli wiedzę i umiejętności z zakresu, któremu jest poświęcony dany portal. Użytkownicy jednak nie ograniczają się do samego przekazania opinii, ale też próbują wpływać na przekształcanie przestrzeni, jaką stanowi portal, sugerując jej modyfikacje¹³ – rozbudowę albo redukcję poszczególnych elementów (*Proszę dodać...*, *Proszę usunąć...*). Czyni się to w różnej formie. W analizowanym materiale przeważają bezpośrednie prośby, np. „Witam, szukam informacji na temat mojego nazwiska. Niestety w Waszej bazie go nie ma, może warto dodać??”, „[...] nie ma mojego nazwiska a jestem bardzo ciekaw jego genezy. Będę wdzięczny za wszelkie informacje”. Liczne są posty na temat zawartości serwisu, implicytnie wskazujące na konieczność jego poszerzenia, np. „Witam, na stronie nie ma mowy o nazwisku X. To tylko taka informacja. Pozdrawiam”, „Ciekawa strona szkoda że nie ma nazwiska X”, „Taka fajna stronka a mojego nazwiska nie ma :/”, „witam, nie ma tu mojego nazwiska, pozdrawiam X” lub jeszcze krócej: „nie ma nazwiska X”. W analizowanym materiale wystąpiły też pytania wyrażające zdziwienie „Jak to możliwe, że nie ma nazwiska X?”, a nawet lekkie oburzenie „Przepraszam bardzo a dlaczego na temat X nic tu niema I czy ktos cokolwiek wie na temat i pochodzenie tego nazwiska?”.

Te przykłady wskazują również na funkcjonowanie i postrzeganie portalu jako **przestrzeni interakcji**. Jego zawartość bywa traktowana jako punkt otwarcia asynchronicznego¹⁴ minidialogu, który zwykle sprowadza się do dwóch komunikatów: post odbiorcy (= prośba/quasi-prośba) → odpowiedź twórcy serwisu (= udzielenie poszukiwanych informacji), niekiedy¹⁵ rozbudowany jest jeszcze o podziękowanie za otrzymaną wiadomość. Przy tym równie ważne (a chyba nawet ważniejsze) dla użytkownika jak to, co jest w portalu, bywa to, czego w nim nie ma. Jak wspominałam we wstępnej części tekstu, większość analizowanych listów elektronicznych stanowią prośby lub quasi-prośby o uzupełnienie bazy nazwisk. Przy tym występuje korelacja pomiędzy długością postu a okazywaną przez jego nadawcę uprzejmością. Rozbudowane wiadomości zwykle są wzbogacone o formuły grzecznościowe, co

¹³ Przekazywanie przez użytkowników portalu informacji na temat jego recepcji i ewentualnych zmian można potraktować jako rodzaj sprzężenia zwrotnego, typowego dla internetowej komunikacji asynchronicznej, które „może nastąpić w postaci ewentualnego odzewu osoby pozyskującej informację” (Aptacy, 2001: 30).

¹⁵ Nie przeliczałam dokładnie otrzymywanych podziękowań, ale oceniam ich liczbę na nie więcej niż 5 na 100 wysyłanych wiadomości z analizą danego nazwiska.

pozwała domniemywać, że zostały przemyślane przed wysłaniem i nadawca zadbał o to, by zwiększyć siłę perswazji, wpływając na pozytywne nastawienie odbiorcy, m.in. poprzez komplementy pod adresem strony, np.

„Witam,
na stronę trafiłam przez przypadek ,ale strasznie mi się spodobała jej tematyka. Ostatnimi czasy sukcesywnie, ale pomału, odnajduje informacje o swoich przodkach. Nigdy się nie zastanawiałam co oznacza, skąd się wzięło nazwisko moje, czy moich przodków, a jest to bardzo interesujące! Z tego co widzę na stronie nie znajdują się opisy nazwisk występujących w mojej rodzinie. Prosiłaby o zinterpretowanie nazwiska - X.
Pozdrawiam serdecznie.
Y”.

Ton listów bywa różny – od przesadnej uniżoności, przez neutralne sformułowania, do imperatywnie nacechowanych ekspresywizmów. Najkrótsze posty składają się z samego nazwiska, bez jakiegokolwiek ramy grzecznościowej wypowiedzi.

Pomimo tego że portal stanowi przestrzeń interakcji, nie zawsze przestrzegane w nim są zasady *savoir-vivre* i jego internetowej odmiany, netykiety. Wynika to prawdopodobnie m.in. z tego, że głównym celem użytkowników jest pozyskanie informacji, nie budowanie swojej renomy. Interakcja jest wprawdzie niezbędnym elementem służącym otrzymaniu poszukiwanych przez daną osobę wiadomości, ale nie stanowi celu, tylko środek do niego prowadzący i w dążeniu do oszczędności wysiłku komunikacyjnego¹⁶ bywa ograniczana do minimum. „Interessant” nie musi dbać o swój wizerunek, bo zwykle nie zamierza wchodzić w dłuższe relacje z obsługą serwisu WWW, w których to budowana za pomocą jakości wypowiedzi reputacja danej osoby byłby istotną wartością, wpływającą na przyszłe kontakty. W tym sensie portal jest też przestrzenią przejściową – pomiędzy kolejnymi interakcjami danego internauty i kolejnymi miejscami, w których są one przeprowadzane.

Traktowanie portalu internetowego jako publicznej przestrzeni informacji i interakcji jest zasadne, bo to jedno z głównych przyczyn jego tworzenia i udostępniania. W wielu przypadkach towarzyszy temu dążenie do czerpania z niego dochodów, dzięki opłatom za dostęp i/lub reklamom kontekstowym. To racjonalne, bo utrzymywanie i regularna rozbudowa nawet małego serwisu WWW są bardzo czasochłonne i kosztowne. To też łączy portale internetowe z przestrzeniami publicznymi *offline* – aby dobrze funkcjonowały wymagają dbałości, poświęcenia im czasu i funduszy.

¹⁶ „[...] sytuacja działania to przestrzeń, w której mający różne preferencje uczestnicy wchodzić we wzajemne interakcje. O warunkach sytuacji działania decydują takie zmienne, jak: uczestnicy, pozycje, działania, informacje, relacje między działaniami a potencjalnymi wynikami oraz koszty i zyski przypisane do działań i ich wyników” (Hofmokr, 2009: 104).

Kończąc rozważania, chciałam stwierdzić, *last but not the least*, że portal stanowi dla swego twórcy **przestrzeń prywatną**¹⁷. Daleka jestem od tego, aby, parafrazując Ludwika XIV, stwierdzić „portal to ja”, ale uważam go za jedną z form mojej przestrzeni osobistej i zakładam, że wielu kreatorów portali tematycznych podziela to przekonanie, ponieważ prowadzenie serwisu WWW tego typu bez osobistego zaangażowania byłoby bardzo trudne. Jako twórczyni i właścicielka strony mam prawo i możliwość decydowania o tym, komu ją udostępniam, a osoby niemiłe widziane mogę wykluczyć z grona aktywnych użytkowników. Dbam o jej rozwój i trwanie oraz staram się chronić przed zagrożeniami, np. atakiem hakerskim. Niestety, nie zawsze udaje mi się zachować stoicyzm, kiedy serwis nie spotyka się z uznaniem, choć zdaję sobie sprawę, że wywołanie zadowolenia wszystkich odbiorców jest w odniesieniu do jakichkolwiek treści zamieszczanych w internecie niemożliwe. Niemożliwe jest również spełnienie każdego indywidualnego oczekiwania wobec jakiegokolwiek portalu jako przestrzeni informacji i interakcji. To nierealne, co nie oznacza, że nie warto próbować czynić miejsca, którym się zawiaduje, jak najbardziej użytecznym i przyjaznym, by jego użytkownik miał chęć i powody, by wpaść w odwiedziny lub zagościć na dłużej.

Bibliografia:

Aptacy, P. (2001). Kulturowe przestrzenie internetu. *Opcje*, 3/4, s. 29-32.

Drozdowski, R., Majewski, M. (red.) (2007). *Prywatnie o publicznym/Publicznie o prywatnym*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Golka, M. (2005). Czym jest społeczeństwo informacyjne?, *Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny*, 4, s. 254-265.

¹⁷ Marian Golka wskazuje, że jedną z cech społeczeństwa informacyjnego jest „zamazanie granicy między sferą prywatną a publiczną m.in. poprzez funkcjonowanie w cyberprzestrzeni, czyli sferze, której nie da się scharakteryzować poprzez parametry dotyczące tego, co publiczne, czy tego, co prywatne” (Golka 2005: 260). Wydaje mi się, że jednak w odniesieniu do omawianej w artykule problematyki odróżnienie tego, co publiczne i prywatne jest zasadne, choć obie kategorie w językowej komunikacji internetowej często się przenikają.

Hofmokr, J. (2009). *Internet jako nowe dobro wspólne*. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.

Kuzior, A., Janczyk, J. (2016). Cyberprzestrzeń – poszerzona przestrzeń społeczna – wybrane obszary ewaluacji. *Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej. Seria: Organizacja i zarządzanie*, 87, s. 253-262.

Leśniewska, A. (2023). Internet jako przestrzeń publiczna. Zagadnienia prawne i etyczne, *Prawo Mediów Elektronicznych*, 2, s. 22-27.

Naruszewicz-Duchlińska, A. (2014). Wybrane aspekty językowe prośby w Internecie. *Poznańskie Studia Polonistyczne. Seria Językoznawcza*, t. 21(41), z. 1, s. 119-135. DOI: <https://doi.org/10.14746/pspsj.2014.21.1.8>

Nowakowska-Kutra, A. (2010). Internet w języku jako źródło nadawania znaczeń codzienności, W: Mucha, J. (red.), *Nie tylko Internet: nowe media, przyroda i „technologie społeczne” a praktyki kulturowe* (s. 36-46) Kraków: Zakład Wydawniczy „Nomos”.

Ochman, A. (2015). Medialna sfera publiczna według Jürgena Habermasa. *Studia Paradyskie*, 25, s. 147-168.

Olcoń-Kubicka, M. (2010). Kulturowe wymiary internetu. W: Korab, K. (red.), *Wirtual. Czy nowy wspaiały świat?* (s. 128-140). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Pakosz, B., Sobol, E., Szkiłdź, C., Szkiłdź, H., Zagrodzka, M. (red.). (1991). *Słownik wyrazów obcych PWN*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.

Żmigrodzki, P. (red.). (2023). *Wielki słownik języka polskiego*. Online: <https://wsjp.pl/> (dostęp: 29.09.2023).

Abstrakt:

W artykule stawia się tezę, że portal internetowy jest postrzegany i językowo ukazywany jako przestrzeń. Przedmiotem badań jakościowych, których efekty przedstawia artykuł, stały się posty użytkowników jednego z serwisów tematycznych, kierowane do administracji portalu. Na podstawie analizy ich zawartości potwierdzono, że portal jest traktowany jako przestrzeń publiczna, przede wszystkim udostępniająca informacje, ale i umożliwiająca interakcje. Poza tym w tekście ukazano ogląd wybranej problematyki z perspektywy endogennej – twórcy portalu, dla którego stanowi on przestrzeń prywatną.

Abstract:

This article proposes that an internet website, in terms of linguistics, is perceived and described as a space. The subject of qualitative research presented in the article are posts written by the users of a vortal addressed to the website's administration. An analysis of the content of these posts has confirmed that the website is treated as a public space that, first and foremost, shares information, but also allows for interaction. In addition, the article provides an endogenous perspective on the subject matter, i.e. that of the creator of the website, for whom it constitutes a private space.

Słowa kluczowe:

portal internetowy jako przestrzeń, portal tematyczny, vortal, komunikacja językowa w internecie, postrzeganie portali

Keywords:

website as a space, topical website, vortal, online linguistic communication, perception of websites